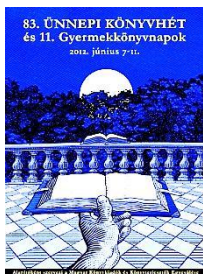

83. Ünnepi Könyvhét

Idén június 7. és 11. között került megrendezésre a könyves szakma egyik legnagyobb eseménye az Ünnepi Könyvhét.

Az Ünnepi Könyvhét lényege író és olvasója személyes találkozása. Csak a központi helyszínen, a budapesti Vörösmarty téren több mint ezer alkalommal ülték dedikáló asztalok mellé a magyar írók, költők, művészek. Még csak hasonlóra sincs példa sehol a világon. A könyvheti rendezvényeken az irodalmat népszerűsítik színészek, zenészek, színpadi társulatok és nagy közönséget vonzó zenekarok. Budapesten felléptek többek között Palya Bea, a Sebő Együttes, a Kalácsa Együttes és a Göncölszekér zenekar, Huzella Péter, Gryllus Vilmos.

A Gyermekkönyvnapok látogatóit az Ametist és a Figurina Bábegyüttes szórakoztatta. A Magyar Rádió régi együttműködő partnerként számos alkalommal élő adásban kapcsolta a könyvheti színpadokat, s tudósítói révén a vidéki helyszíneket is.

Hagyományná vált, hogy a könyvheti szombaton, a Vörösmarty téren megrendezésre kerül a Könyvek Éjszakája, utcabállal, sok-sok játékos programmal, éjszakai dedikálásokkal.

A 83. Ünnepi Könyvhétre 98 hazai és határon túli kiadó 333 újdonságot jelentett meg, kizárólag magyar szerzők köteteit, s ezek közül 46 szól a gyermekeknek.

Forrás: <http://www.unnepikonyvhet.hu/>

KÖNYVISMERTETŐ

Richard Gaillardetz: A katolikus teológia megalapozása: Bevezetés a teológiai ismeretelméletbe. L'Harmattan - Sapientia, Budapest, 2011.

Richard Gaillardetz „A katolikus teológia megalapozása: Bevezetés a teológiai ismeretelméletbe” című, magyarul frissen megjelent tankönyve a katolikus identitás alapvető logikájával ismerteti meg az olvasót. A könyv azt járja körül, ahogy a hívő ember bizonyosságot él meg a hitigazságokkal kapcsolatban, a hitletéteményt tanulmányozva, az Egyház életébe bekapcsolódva. E bizonyosságnak a vég-

ső forrása maga a Szentlélek Úristen. A bizonyosságnak azonban van két vonatkoztatási pontja ebben a világban is, mégpedig a hívő hitérzéke és az egyházi tekintély, amelyek együttesen teszik lehetővé, hogy a hívő meggyőződéssel fogadja be Isten kinyilatkoztatását. A hitérzék és a tekintély kettős pólusa feszíti ki azt az ismeretelméleti teret, amelyben az apostoli hitletéteményt szemlélve, az egyházi tanítás formát ölt, a teológiai gondolkodás és diskurzus lejátszódik.

Sem egyik, sem másik pólus nem elegendő önmagában. A hitérzék és a tekintély együttes hatásában érthető meg, hogy valójában mi is a Szentírás, a Szenthagyomány és a Tanítóhivatal, és hogy ezek milyen szerepet játszanak a hitbeli megismerésben. Gaillardetz – a II. Vatikáni Zsinat *Dei Verbum* kezdetű dogmatikus konstitúcióját követve – rámutat arra, hogy a Szentírás, a Szenthagyomány és a Tanítóhivatal „Isten bölcs rendelkezése szerint annyira összetartozik és egymásra van utalva (...), hogy egyikük sem lehet meg a másik kettő nélkül” (DV 10). Ugyanakkor, amíg a hitletéteményt együttesen alkotó Szentírás és Szenthagyomány Isten Igéjének közvetlen tanúja, a Tanítóhivatal ennek az isteni Igének csupán „a szolgálatában áll” (DV 10).

A II. Vatikáni Zsinat a *Lumen gentium* kezdetű dogmatikus konstitúcióban is leírja a hitérzék és egyházi tekintély összjátékát. Ez olyan egyensúlyt feltételez, amelyet a modern kor teológiája sokszor szem elől tévesztett. A huszadik század első felének befolyásos, tomista teológusa, Reginald Garrigou-Lagrange például azt a patrisztikus felfogással élesen szembenálló, szélsőséges álláspontot képviselte, hogy nem kell és talán nem is lehetséges, hogy a hittitkok elfogadását a tartalommal összefüggő belső bizonyosság kíséresse, mert az megvalósulhat pusztán a tekintély formális elfogadására alapozva. Ezzel szemben az ágostoni hangsúlyokat átöröklő ferences teológiai hagyomány mindmáig nagy hangsúlyt helyez a hitérzékre alapozott, ésszerű belátás fontosságára, ami erősen rímel az egyházatyák szemlélődő teológiájának megközelítésmódjára. Gaillardetz a zsinati dokumentumok egyensúlykereső irányvételét kö-

vetve, a két szempont kiegyensúlyozását tűzi ki célul, amikor a teológiai ismeretelmélet alapvető fogalmait és összefüggéseit mutatja be olvasójának. Mindvégig hangsúlyozza, hogy a teológiai megismerés az egyház, mégpedig a kommuniként szemlélt egyház keretében játszódik le.

Gaillardetz könyve a modern korban Boldog John Henry Newman bíboros által képviselt és a zsinati atyákra is nagy hatást gyakorló ismeretelméleti hagyomány erővonalai mentén bontja ki a *Dei Verbum* kezdetű dogmatikus konstitúció és más kapcsolódó zsinati szövegek értelmét. Továbbá, részben lelkipásztori szempontból, részben a teológus látószögéből alkalmazza is a teológiai ismeretelmélet meglátásait. Így ez a teológusképzéshez és különböző felnőttképzési programokhoz egyaránt jól használható tankönyv hasznos eszköznél bizonyulhat a Magyar Katolikus Egyház számára, amikor az idei esztendőben a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának ötvenedik évfordulójához érkezve, a zsinati dokumentumok újraolvasása és egyre elmélyültebb értelmezése sürgető feladattá vált. XVI. Benedek pápa a *Porta fidei* kezdetű apostoli levelében, a 2012. október 11-én esedékes zsinati évfordulóval kezdődően, a „Hit évét” hirdette meg. Ennek az évnek a Hit-tani Kongregáció által azóta körvonalazott programjához tartozik a II. Vatikáni Zsinat örökségére irányuló figyelmes reflexió is. A magyar nyelven most megjelentetett, és a magyar olvasó igényeihez alkalmazott hiánypótló tankönyv a jubileum kapcsán való elgondolkodáshoz mindenképpen hasznos segítséget kínál.

Bagyinszki Ágoston OFM
Sapientia Főiskola